

Sag anlagt den 20. juli 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-287/00)

(2000/C 273/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 20. juli 2000 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Günter Wilms og Kilian Gross, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilside-sat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag i den senest ændrede affattelse, idet den ved § 4, nr. 21a, i Umsatzsteuergesetz af 12. december 1996 har fritaget forskningsvirksomhed ved de statslige højere læreanstalter for moms.
2. Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fritagelsen af de statslige højere læreanstalters virksomhed i form af kontraktforskning for moms (§ 4, nr. 21a, i Umsatzsteuergesetz — den tyske momslov som affattet ved § 4, nr. 5, i Umsatzsteuer-Änderungsgesetz af 12.12.1996, BGBl. 1996, Teil I, s. 1851 f.) er i strid med artikel 2, nr. 1, i sjette momsdirektiv. Inden for rammerne af den såkaldte kontraktforskning (forskningsaktiviteter, der som regel er baseret på en kontrakt, som blandt andet fastlægger arten og omfanget af ydelsen og modydelsen) præsterer de statslige højere læreanstalter tjenesteydelser, der principielt er afgiftspligtige i henhold til artikel 4 i sjette momsdirektiv. I henhold til direktivets artikel 4, stk. 5, er offentligretlige organer imidlertid ikke afgiftspligtige, for så vidt de virker i deres egenskab af offentlige myndigheder.

Ved kontraktforskning virker de statslige højere læreanstalter netop ikke som offentlige myndigheder. Denne virksomhed beror snarere på et privatøkonomisk forhold mellem den statslige højere læreanstalt og den pågældende ordregiver. Efter Kommissionens opfattelse kan der ikke med hjemmel i sjette momsdirektivs artikel 13, punkt A, ske afgiftsfritagelse af de

statslige højere læreanstalters kontraktforskning. Forbundsregeringens argument om, at det i praksis ikke er muligt at adskille forsknings- og undervisningsvirksomhed [som er fritaget for afgift, jf. stk. 1, litra i)], beror på interne omstændigheder, som en medlemsstat ikke kan påberåbe sig, hvilket også fremgår af forholdene i andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 23. juni 2000 af Tribunal de grande instance de Paris (3. Afdeling — 2. kammer) i sagen SA LTJ Diffusion mod SA Sadas Vertbaudet

(Sag C-291/00)

(2000/C 273/14)

Ved dom afsagt den 23. juni 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. juli 2000, har Tribunal de grande instance de Paris (3. Afdeling — 2. kammer) i sagen SA LTJ Diffusion mod SA Sadas Vertbaudet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Vedrører forbuddet i artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 89/104 af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker⁽¹⁾ alene en identisk reproduktion af det eller de tegn der udgør varemærket, uden slettelser eller tilføjelser, eller kan det tillige omfatte

1. en reproduktion af et særligt element af et mærke bestående af flere tegn?
2. en fuldstændig reproduktion af tegn, der udgør varemærket, når de står ved siden af andre tegn?

⁽¹⁾ EFT L 40 af 11.2.1989, s. 1.

Sag anlagt den 3. august 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-297/00)

(2000/C 273/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 3. august 2000 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Bernard Mongin, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, samme tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at den luxembourgske regering har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til traktaten og Rådets direktiv 98/35/EF af 25. maj 1998 om ændring af direktiv 94/58/EF om minimumsuddannelsesniveaueet for søfartserhverv⁽¹⁾, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de love og administrative bestemmelser, herunder eventuelle sanktionsbestemmelser, i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
2. Den luxembourgske regering tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den bindende karakter af artikel 10, stk. 1, EF og artikel 226, stk. 3, EF indebærer, at medlemsstaterne har pligt til at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige til gennemførelse af direktiver i national ret inden udløbet af den frist, der er fastsat herfor. Den frist, der er fastsat i direktivets artikel 2, stk. 1, udløb den 25. maj 1999, uden at Storhertugdømmet Luxembourg havde udstedt de nødvendige bestemmelser.

(¹) EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1.

Appel iværksat den 7. august 2000 af Karl Meyer til prøvelse af dom afsagt den 27. juni 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-72/99, Karl Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-301/00 P)

(2000/C 273/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. august 2000 iværksat appel af Karl Meyer ved advokat Jean-Domi-

nique des Arcis og med valgt adresse i Luxembourg hos Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, Horst Pakowski, til prøvelse af dom afsagt den 27. juni 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-72/99, Karl Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Karl Meyers appel af den nævnte anfægtede dom antages til realitetsbehandling og appellen erklæres begrundet.
- Den nævnte dom ophæves og kendes uden retsvirkning, og Domstolen træffer en ny afgørelse som den, Retten i Første Instans burde have truffet.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder dem, der er afholdt ved Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Rettergangsfejl:

Den anfægtede dom indeholder ikke den mindste omtale af Kommissionens helt ulovlige sagsbehandling og af den ulovlige adfærd, der er udvist af Kommissionen, som efter at have benægtet ethvert kendskab til de omtvistede projekter i sidste øjeblik fremlagde 20 omfattende dokumenter. Ved sin afvisning af fuldt ud at belyse denne sag og indhente hele den foreliggende dokumentation, før den traf sin afgørelse, har Retten i Første Instans klart frataget appellanten hans ret til at forsvare sig og hans krav på retssikkerhed. Den anfægtede dom udgør endvidere en tilsidesættelse af princippet om retten til rettergang, fordi Retten klart ikke har overholdt sin forpligtelse til streng upartiskhed.

- Uklar, tendentiøs og selvmodsigende begrundelse.
- Tilsidesættelse af generelle retsprincipper (beskyttelse af den berettigede forventning, forbud mod at retsakter, der har tillagt borgerne rettigheder eller fordele, tilbagekaldes eller suspenderes med tilbagevirkende kraft, retten til forsvar og retssikkerhed).
- Tilsidesættelse af overordnede regler om grundlæggende rettigheder til beskyttelse af borgerne.